

podle §§ 30 (2) a 75 zákona ze dne 29. února 1920 čís. 126 sb. z. a n. v doslovu zákona ze dne 14. července 1927 čís. 125 sb. z. a n. Než žalobkyně neopírá svůj žalobní nárok o to, že porušil žalovaný okres tuto zákonem mu uloženou povinnost a tím jí způsobil zažalovanou škodu na jejím majetku, neopírá tudíž zažalovaný nárok o zanedbání veřejnoprávní povinnosti žalovanému okresu zákonem uložené, nýbrž tvrdí, že žalovaný okres při provádění prací kanalisačních a stavby silnice v obci D. zanedbal povinnou opatrnost, které každý, kdo práce kanalisační neb stavbu silnice provádí, musí dbáti, opírá tudíž zažalovaný nárok na náhradu škody o důvod ryze soukromoprávní, založený na ustanoveních třicáté hlavy druhého dílu obecného zákoníka občanského, a rozhodovati o takovémto nároku přísluší podle § 1338 obč. zák. řádným soudům. Ježto jde o nárok soukromoprávní, tu, i došlo-li mezi stranami k dohodě o něm, šlo rovněž o dohodu soukromoprávní. Nález nejvyššího správního soudu Bohuslav adm. čís. 10533, jehož se stěžovatel dovolává, nedopadá na sporný případ, ježto tam šlo o náhradu škody vzešlé zanedbáním veřejnoprávní povinnosti okresu, čemuž zde tak není.

Čís. 13753.

Osmihodinná pracovní doba (zákon ze dne 19. prosince 1918, čís. 91 sb. z. a n.).

»Pomocnými pracemi« ve smyslu § 7, první odstavec, zákona jsou pracovní výkony, jež se i svou podstatou i dobou, jež jest pro jejich obstarávání vyměřena, odlišují od vlastních prací souvisejících přímo s určením podniku. Spadá sem i úklid obchodu a dílny po skončení práce a roznesení hotových výrobků a odnesení pošty.

Za všechny pomocné práce, pokud přesahují pravidelnou pracovní dobu, jest platiti zvlášť jako za práce přes čas, jest tu však v ž d y přípustná a pro strany závazná úmluva stran o paušalování odměny za ně.

(Rozh. ze dne 13. září 1934, Rv II 460/34.)

Žalobce byl zaměstnán u žalovaného jako sluha. Žalobu o zaplacení odměny za práci přes čas o b a n i ž š í s o u d y zamítly, ježto odměna za práci přes čas byla paušalována.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Jest vhodné, obírat se především dovolacím důvodem nesprávného právního posouzení věci (§ 503 čís. 4 c. ř. s.), jež dovolatel spatřuje v tom, že odvolací soud uznal, že odměna za žalobcovy práce přes čas byla úmluvou stran paušalována, ač nezkoumal otázku, zda žalovaný byl oprávněn prodlužovati žalobci zákonnou pracovní dobu, zda totiž měl povolení příslušného úřadu ku práci přes čas. Jest sice správné, že dohoda stran o pracích zákonem zakázaných a úmluva o paušalování odměny za ně by byla podle § 879 první odstavec obč. zák. nicotná a že v takovém případě může zaměstnanec žádati náhradu pro bezdůvodné obohacení zaměstnavatelovo na jeho úkor (srov. rozh. čís. 12.158 sb.

n. s.), avšak v souzeném případě poskytují skutková zjištění odvolacího soudu dostatečný podklad pro právní závěr, že práce, za které se žalobce domáhá na žalovaném zvláštní odměny, jest považovati za práce pomocné ve smyslu § 7 zákona ze dne 19. prosince 1918, čís. 91 sb. z. a n., jež nevyžadují zvláštního úředního povolení. Odvolací soud zjistil, že žalobcovy práce, jež konal podle svého tvrzení přes zákonem dovolenou osmihodinovou dobu pracovní, záležely v tom, že v polední přestávce odnesl nějakou vyřízenou práci a že večer po šesté hodině, když práce v závodě byla skončena, uklidil obchod a dílnu a odnesl poštu. Podle § 7 odst. (1) zákona čís. 91/18 sb. z. a n. nevyžadují zvláštního povolení práce pomocné, které nutně předcházejí výrobě (práci) nebo po ní následují, i když přesahují obvyklou v závodě stanovenou dobu pracovní. Pomocnými pracemi jest tedy rozuměti práce přípravné a práce doplňující, jež nejsou přímo součástí výrobního procesu samého, nýbrž jsou k pracovním výkonům, směřujícím ke vzniku výrobků, v poměru výkonů jen pomocných, vedlejších, potřebných k tomu, by vlastní výroba (práce) mohla řádně postupovati. Dále předpokládá tu zákon, jak plyne ze slov »předcházející« a »následující«, že vlastní výkony výrobní jsou od výkonů pomocných i časově odděleny. Pod pojem pomocných prací ve smyslu § 7 odst. (1) zák. čís. 91/1918 sb. z. a n. jest tedy zařaditi takové pracovní výkony, které se i svou podstatou, i dobou, jež jest pro jejich obstarávání vyměřena, odlišují od vlastních prací souvisejících přímo s určením podniku. Zákon v § 7 odst. (1) jen příkladmo uvádí jako takové pomocné práce vytápění kotlů, čištění závodních místností, krmení dobytka a pod. Z pracovních úkonů, o něž v tomto sporu jde, spadá pod pojem pomocných prací v naznačeném smyslu především večerní úklid obchodu a dílny po skončení práce v závodě, neboť čištění závodních místností jest výslovně uvedeno v § 7 odst. (1) zák. čís. 91/1918 sb. z. a n. jako práce pomocná. Za pomocné práce podle téhož zákonného ustanovení jest však v souzené věci považovati i roznesení hotových výrobků a odnesení pošty, neboť i tyto pracovní úkony jsou jen pracemi doplňujícími, nejsou součástí výrobního procesu ve zlatnickém závodě a od vlastní výroby v tomto závodě se odlišují jak svou podstatou, tak i dobou pro ně vykázanou. Podle § 7 odst. (4) zák. čís. 91/1918 sb. z. a n. jest ovšem za všechny takové práce, pokud přesahují pravidelnou pracovní dobu, platiti zvláště jako za práce přes čas. Ježto však šlo o dovolené práce přes čas, jest podle ustálené judikatury nejvyššího soudu úmluva stran o paušalování odměny za ně přípustná a pro strany závazná (viz zejména rozhodnutí čís. 10.076, 10.226 sb. n. s.).

Čís. 13754.

Zahájení úpadkového řízení jest překážkou nejen pro výkon, nýbrž i pro povolení exekuce na dlužníkovu jmění.

Správce konkursní podstaty jest oprávněn k rekursu proti povolení exekuce, i když byla navrhována proti úpadci.